

HÜSEYİNİ ŞARKI
IRMAKLA AKIP TAŞMIŞIM

Beste: Ayni ANIL
Güfte: Mustafa YEŞİLOVA

Düyek

İr- mak- la- a- kip- taş- mı- şım- bu- lut- la- ge- zip-

şas- mı- şım- (-SAZ-)

(-SAZ- -) se- nin- i- çin- dağ- aş- mı- şım-

- ben- gön- lü- mü- bil- mez- mi- yim- ben- gön- lü- mü-

- bil- mez- mi- yim- dağ- lan- dım- sa- na

de- rin- den- ay- rıl- mı- şım-

yurt- ye- rin- den (-SAZ- -) (-SAZ- -)

ge- ç- tim- me- z- nun- t- re- nin- den- ben- gön- lü- mü

bilmez mi-yim ben gönlü-mü-

bilmez mi-yim Ba ğı mın has re ti su ya- dallar u zan-

mıs- kuy tu ya- (-SA2-)

Gö zü yok tur

ki- u yu- ya ben gönlü- mü- bilmez mi-yim ben gönlü- mü-

bilmez mi-yim

İrmakla akıp, taşmışım bulutla gezip şaşmışım
 Senin içiñ dağ aşmışım, ben gönlümü bilmez miyim?

Bağlandım sara derinlerde, ayrılmışım yurt yerinden
 Beştım Mecnun trenlerinde, ben gönlümü bilmez miyim?

Bağımın hasreti suya, dallar uzarmış kuytuya
 Gözü yoktur ki uyuya, ben gönlümü bilmez miyim?